

Pablo Picasso (Pablo Ruiz Blasco) żył w latach 1881-1973. Jest jednym z najśłynniejszych artystów XX wieku. Był niezwykle charyzmatycznym twórcą, o nietuzinkowym temperamencie, uprawiający różnorakie dziedziny sztuki. Obdarzony niezwykle, niemalże pierwotnym instynktem malarskim i rysunkowym. Jego artystyczna wszechstronność objawiała się zarówno w technice (malarz, rzeźbiarz, grafik, ceramik) jak i w formie (w swej pracy używał ołówka, akwarel, farb olejnych, kredek, metalu, gipsu, kamienia oraz różnorodnych odpadów). Przez całe życie z pasją odkrywał dla siebie nowe obszary artystycznego działania, burzył je i budował na nowo. Żaden ze współczesnych twórców sztuki nie może się równać z nim pod względem artystycznej płodności. Grafika stanowi jedną z dyscyplin, którymi zajmował się Picasso. Uprawiał wiele jej odmian min. akwatintę, drzeworyt, linoryt, staloryt, mezzotintę, preferując jednak litografię i akwafortę. Najbardziej obfitujący w graficzne dokonania okres dla Picassa rozpoczyna się od lat trzydziestych XX wieku. Szacuje się, że artysta stworzył za życia około 2000 grafik.

W roku 1937 jeden z czołowych marszandów międzywojennego Paryża - Ambroise Vollard zamówił u Picassa okolicznościową tekę grafik - akwafort. Zawierała ona 5 zestawów tematycznych i zatytułowana została „Suite Vollarda”. Na wystawie możemy zobaczyć niektóre prace z tej teki, sygnowane przez artystę. We wszystkich przewija się motyw fascynacji antykiem raz kult aktu.. Technika linorytu reprezentowana jest na wystawie przez prace wykonane w latach 60-tych, (teka Linogravures). Tematycznie nawiązują one do popularnych w twórczości Picassa motywów bachanalii, korridy. Szczególnego smaku kolekcji dodają staloryty poświęcone tematyce erotycznej. Prace które oglądać możemy na wystawie są stalorytami perfekcyjnie wykonanymi w 1969 roku przez wydawnictwo amerykańskie Avangarde. Frywolne, ale i nieco żartobliwe, są kwintesencją natury samego artysty. W 1959 roku Picasso wykonał na zamówienie tekę grafik z okazji 80. rocznicy powstania wieży Eiffla. Prace te wydane zostały przez znane paryskie wydawnictwo „Montmartre”. Na wystawie eksponowane są odbitki prac z tej teki, przeniesione na płyty cynkowe i sygnowane przez artystę ołówkiem. Stylistyka i tematyka tego cyklu nawiązuje do motywów antycznych. Heliografiki, z powracającym motywem malarza i modelki oraz clownów to jedne z piękniejszych prac eksponowanych na wystawie. Przypominają swym charakterem lawowane tuszem rysunki bądź akwarele. Sygnowane przez artystę, wydane zostały przez wydawnictwo „Verve Moulot”. Ozdobą wystawy są wielkoformatowe litografie barwne, pochodzące z kolekcji Mariny Picasso, wnuczki malarza. Ich stylistyka jest bardzo różnorodna - od postkubistycznej deformacji, poprzez realistyczny monumentalizm form, aż po ascetyczną kreskę. Kolejny cykl graficzny Wojna i Pokój z 1954 roku jest reprezentowany na wystawie w formie barwnych litografii. Wystawę dopełnia czarno-biała fotografia i autograf artysty.